

Hellen Rinell
17 Fu Shan Road
T s i n g t a o.
Shantung. China.

Göteborg den 24 juli 1950.

N:r 283.

Älskade lillasyster min!

I fyra dagar har jag varit mormoster till Lennart John Holmqvist. Och du skall tro att det känns underbart. Den 20 kom han alltså, den lille grabben, som skulle varit en kanske två flickor. Dagen före skrev hans lilla mamma ett par rader till mej, som skulle varit här den 22, men som kom i dag. Det är ju rena rama turen att undkomma tvillingar då man för det första har en mamma som är tvilling och för det andra hade en mormor, som också var lika lyckligt lottad. Du vet väl att mamma var tvilling? Roy fick telegram den 21 och ringde mej till kontoret. Samtidigt sa han att han fått ett brev från dej till Ludde. Tänker du fara dit, sa jag. Nej, jag vet inte om jag hinner. Det behöver du inte alls, du kan skicka det på posten. - Märk jag hade kommit så här långt ringde jag Ruth och frågade om hon visste om Ludde fått Hellas brev. Nej, hon visste inget och Ludde hade rest. Då gick jag ner och frågade Roy efter Luddes brev och fick det efter 3 eller 4 dagar. Han hade öppnat det för det stod inte utanpå vem som skulle ha det.

I dag är det den 25 juli. Just vid detta avbrott ringde Dagny Berg och frågade om jag var trött. Det svarade jag ju inte på förr än jag fick veta vad hon ville. Jo, sa hon, Hildur Cronsioe och jag står här på Centralen. Vi kommer från Vällersvik och vi ville ut och ha något roligt, för hemma hos oss är så tomt och tråkigt. Vill ni komma hit? Ja, de vill vi. V ä l k o m n a. Och så fick jag slänga undan vad ja hade för händer och skyffla undan det värsta och sätta på kaffet. Och så kom dom och var kvar till halv 11. Och vi hade så trevligt sååå. Du förstår att det är Håkans mamma, som är ett bussigt fruntimmer. I dag är det alltså en ny dag och jag har läst ditt Ludde-brev. Nu ska jag skicka det efter henne någonstans i Norge. Du säger att ni har löfte att få sända hem några lådor. Det vore ju fint. Annars var det inget att svara på i Luddes brev. - Dodo skrev utanpå sitt brev att ~~fyra~~ "paketet" hade kommit. Det var nog bara aviserat, för hon sa inget om innehållet. Det var några mtr trasmattor, som hon beställt och så hade vi stoppat i några småsaker till hennes flicka, som blev en pojke. Hon sa också att Ingegerd Svartholm hade ringt henne. Du vet väl att Nils är i A. för att hålla föreläsningar vid en del un versitet och har varit där rätt länge. Den 9 juni for I. dit också. Dom hälsar kanske på D. då dom kommer igenom Ch. nästa gång. Jag vet att ni fått brev från Roy och Gull-Britt. I mitt förra brev nämnde jag om att R. var här uppe den 11 ds. Han kom för att tala om dessa svårigheter. Det är synn om dom båda. GB. har jag inte talat vid. R. sa att det går dom på nerverna båda två, så dom hade be stämt sej för att separera t. v.. R. går nu hos prof. Odin som nu är överläkare på med. på Sahlgrenska. Ack, om dom kunde göra något! Jag sa till R. att jag tycker nog att i det här sammanhanget vore det gott om du kunde komma över till A. ett tag. Ja, det menade han också. Och han hade skrivit till Sthlm och frågat hur långt hans an sökan avancerat. Jag har inget hört sedan. Det är ju en välsignelse att han har ett bra arbete och trivs med det. Så har han sin vovve. Han river nog och härjar nu, men han blir väl lugnare. Och jag tycker det är bra att han har honom.

I fredags, den 21, var jag ute hos Solbergs och firade Fridas fö-
delsdag. Hon fyllde, som jag, 61. Då frågade jag Karl om han vil-
le komma ihåg Roy, om han skulle få en lägenhet med kök, ledig.
Jag tyckte att jag måste tala om att han hade hund. Kalle så lite
reserverad ut, men han sa ingenting. Jag berättade hela historien
för honom, så han skulle förstå att man borde göra något för att R.
skulle få det trivsamt. Jag hade på sin tid talat om det för Sara,
så han visste något redan förut. Jag tycker att man vill göra allt
för att han skall få det bra. Det är ju väl att han har så stor in-
komst, så han kan ordna det bra för sej. - Hos Frida var hennes 2
systrar, som är här i stan och hennes bror och svägerska med deras
2 flickor. Så kom Börjessons och Anna och Lyddan. Men dom är inte
roliga i varje fall inte i detta sammanhang. David var väldigt im-
ponerad av Fridas bror, som är en mycket kunnig herre. Han är hemm-

med all slags konst och känner väl till dom gamla mästarna inoi
målarkonsten. Frida har en syster som är sjuk. Hon har varit en dul-
tig frälsningsofficer, men är nu pensionerad. För 1 år sen ungefär
fick hon hjärnblödning och har legat alldeles oförmögen länge. Nu
hade Frida och Karl tagit henne från Lunå, då hon bor, ut till L.
Hon kan gå lite men har svårt för att tala och högra armen hänger
slak. Stackars liten! 67 år är hon. - I tisdags var Ebba och Ernst
Smedby och Margit hos mej. Ernst har varit i Tyskland ett par tre
veckor. Björn tog studenten i våras och skall i höst börja på Medi-
cinska högskolan här i Gbg. Det är, som du vet, gamla Straffskolan
S:s bar är fantastiskt duktiga. Nu har det blivit 14 dar mellan de
sa sista brev.

*En muserligaste och varmaste
om länge*